

JO TIK ĻOTI DIEVS PASAULI MĪLĒJIS, KA VIŅŠ DEVIS SAVU
VIENPIEDZIMUŠO DĒLU, LAI NEVIENS, KAS VIŅAM TIČ, NEPAZUSTU, BET
DABŪTU MŪŽĪGO DZĪVĪBU, JO DIEVS SAVU DĒLU NAV SŪTĪJIS PASAULĒ, LAI
TAS PASAULI TIESĀTU, BET LAI PASAULE CAUR VIŅU TIKTU GLĀBTA.
(Jņ. 3:16)

KĀDI IR IEDARBĪGAS ĢIMENES KALPOŠANAS REZULTĀTI?

Vienotība ģimenē ir sasniedzama tajā skaitā arī ar regulāru ģimenes svētbrīžu noturēšanu. Bez pārspīlējuma – tas ir viens no vissvarīgākajiem faktoriem. Paruna saka: “Ģimene, kas kopīgi lūdz, arī paliek kopā.” Kā ilustrāciju varam iedomāties velosipēda riteni ar tā spieķiem, kas savienoti centrā. Riteņa centrs norāda uz Jēzu, bet spieķi ir ģimenes locekļi. Jo tuvāk spieķi ir centram, jo tuvāk tie ir cits citam. Tieši tāpat – jo tuvāk ģimenes locekļi ir Jēzum, jo stiprākām saitēm tie saistīti savā starpā.

Vēl kāda ģimenes svētbrīžu priekšrocība – ietekme uz draudzes garīgo stāvokli. Garīgi stipra draudze ir garīgi stipru ģimeņu rezultāts. Ģimenes svētbrīžu ietekme ir līdzīga koncentriskiem apliem uz ūdens. Tā skar vispirms ģimenes locekļus, tad draudzes brāļus un māsas un beidzot visus cilvēkus.

Visu, ko grēks ir izpostījis, atjaunos Elijas vēsts pasludināšana. “Elija gan nāk un visu sataisīs.” (Mt. 17:11) E. Vaita ziņo: “Cilvēces atjaunošanās un augšupeja sākas mājās un ģimenē.” (Elena Vaita. “Kristus dziedinošā kalpošana” 349. oriģ. lpp.)

Pārdomājot par kalpošanas aspektiem, mēs it kā salasām izmētātus akmeņus, lai atjaunotu izpostītos altārus mūsu mājās. Iedarbīgas ģimenes kalpošanas atslēga ir – darīt Kristu par mūsu kalpošanas centru. Kristus upura paaugstināšana ir patiesas kristīgas dzīves garants. Viņš mūs izglābj Sev, piedodot mūsu grēkus. Viņš mūs sagatavo Savai visbrīnīgākajai Valstībai.

Ģimenes tēvs vairākas dienas bija darba komandējumā un ieradās mājās piektdien. Saulrietā viņš sapulcināja ģimeni uz svētbrīdi. Viņa pārdomu tēma šajā reizē bija Kristus upuris, kā tas attēlots Jesajas grāmatā. Viņš līdzdalīja Bībeles tekstus tā, it kā tie būtu adresēti personīgi katram ģimenes loceklim. “Viņš (JĒZUS) bija ievainots mūsu (MANU) pārkāpumu dēļ un mūsu (MANU) grēku dēļ satriekts. Mūsu (MANS) sods bija uzlikts Viņam (JĒZUM) mums (MAN) par atpestīšanu, ar Viņa (JĒZUS) brūcēm mēs (ES) esam dziedināti.” (Jes. 53:5) Pēc tam tēvs stāstīja par Kristus ciešanu ceļu no Jeruzalemes mūriem līdz Golgātai, kur Viņu sita krustā kopā ar noziedzniekiem.

Viņš arī komentēja trīs teikumus, ko Jēzus sacīja pirms nāves pie krusta. Vispirms Kristus aizlūdza par kareivjiem, kuri sita naglas Viņa rokās un kājās: “Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara.” (Lk. 23:34) Pēc tam Viņš vērsās pie noziedznieka labajā pusē no Sevis. Šis cilvēks noticēja, ka Jēzus mirst par viņa grēkiem, un nožēloja savus noziegumus. Jēzus teica, ka šis cilvēks būs ar Viņu Paradīzē. Pēc tam Jēzus redzēja, ka Viņa mīļotais mācekļis Jānis atbalsta Viņa māti, un uzdeva Jānim rūpēties par Mariju pēc tam, kad pats vairs nebūs pie viņiem.

Pēc tam tēvs komentēja vēl trīs Jēzus teicienus, kuri attiecās uz Viņu pašu. Taču vispirms tēvs sacīja: “Jēzus pie krusta cieta un mira par tevi – par Ralfu, Gloriju un Robertu, un par mammu. Viņš ieņēma mūsu vietu un aizvietoja mūs ar Sevi. Briesmīgās agonijas laikā Jēzus nevarēja redzēt Debesu Tēva vaigu, kaut arī Tēvs neredzams bija Viņam līdzās pie krusta. Jēzus iekliedzās skaļā balsī: “Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu esi Mani atstājis?” (Mt. 27:46) Jēzum slāpa, un Viņš prasīja dzert. Viņš mocījās slāpēs, lai mēs reiz varētu dzert no Dzīvības upes. Pēc tam skaļā balsī, kas atbalsojās visās radītajās pasaulēs, Viņš teica: “Viss piepildīts!” Grēcinieku glābšanas plāns bija paveikts! Viņš, kurš nāca uz šo zemi, lai glābtu Ralfu, Gloriju, Robertu, mammu, tēvu un visus zemes iedzīvotājus, izdarīja to, kā dēļ bija nācis šajā pasaulē. Sātans tika sakauts. Pēc tam, mirstot pie krusta, Viņš nolieca ērkšķu kroņa caurdurto galvu uz krūtīm un izsacīja Psalmā vārdus: “Tēvs, Es nododu Savu garu Tavās rokās.” (Lk. 23:46)”

Uzlūkojot ģimenes locekļus, tēvs ieraudzīja visu acīs asaras. Viņš teica: “Jēzus mūs katru ļoti, ļoti mīl! Kāds prieks un kāda laime mūs sagaida, pateicoties Viņa upura nopelnam!”

Mātes, tēvi, bērni, drīz mēs sapulcēsimies uz vienu milzīgi lielu “ģimenes dievkalpojumu”! Tas nebūs uz šīs daudz cietušās zemes, bet Debesīs. Jēzus Kristus sapulcinās “ikvienu cilti Debesīs un virs zemes.” (Ef. 3:15) Pievērsiet uzmanību – tur būs visi, kas tika šķirti cits no cita veselus 6000 gadus. Tad visi pielūgs un atzīs, ka Kristus ir Kungu Kungs un Kēniņu Kēniņš!

1) KAS IR VAJADZĪGS, LAI VARĒTU SVĒTBRĪDĪ LĪDZDALĪT KĀDAS GARĪGAS ATZIŅAS PĀRĒJIEM, GLUŽI KĀ TO DARĪJA LASĪJUMĀ MINĒTAIS TĒVS? KĀDA SAGATAVOŠANĀS?

2) KĀPĒC MUMS IKDIENĀ VAJADZĒTU PĀRDOMĀT KRISTUS UPURI PIE KRUSTA GOLGĀTĀ? KĀ JŪS VARAT PALĪDZĒT SEV PAR TO ATCERĒTIES DIENAS GAITĀ (DZIESMAS/ AUDIO IERAKSTU KLAUSĪŠANĀS/ BĪBELES TEKSTI UZ LAPINĀM U.C.)? IZVĒLIETIES KĀDU NO ATGĀDINĀJUMIEM UN ĪSTENOJIET TO RĪT VAI NEDĒĻAS LAIKĀ!

3) PĀRRUNĀJIET NĀKAMO ĢIMENES SVĒTBRĪDI UN KOPĪGI IZDOMĀJIET 1 AKTIVITĀTI, KAS TO PADARĪS INTERESANTĀKU!

Lūgšanā pieminiet kādu Bībeles pantu par Kristus upuri Golgātā un slavējiet Dievu par šo upuri! Lūdziet, lai Dievs dod idejas, kā šīs nedēļas nākamo svētbrīdi padarīt vēl īpašāku!